

(Kort bemærkning).

**Søren Krarup (DF):**

Overalt, hvor man er meget optaget af at ynke sig selv og sige, at jeg er en lille uskyldig en, der er blevet mishandlet, er det klynk. Men nu er det jo ikke tilfældigt, at det er disciplinarloven, som jo netop forholder sig til disciplinarmidler og ikke til direkte straffe, og det er da klart, at man der tit er i den gråzone, hvor tingene ikke kan afgøres klart og konsekvent, og der er det selvfølgelig også rigtigt.

Det gælder jo nok, at man faktisk har sværet ved at udtale sig om de ting her, hvis man ikke selv har været i militæret, men enhver, der har været soldat, ved jo, at en situation af den art består i, at en befalingsmand taler med de pågældende og søger at finde en løsning og så idømmer de disciplinarmidler, der er tale om.

Selvfølgelig kan man da i høj grad blive hørt i den sammenhæng.

**Formanden:**

Så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

**Helge Adam Møller (KF):**

Det har været med stor interesse, jeg læste de her tre lovforslag, også lidt vemodigt, for jeg kan stadig væk huske, da jeg som ganske ung kaptajn vendte tilbage efter 4 års tjeneste ved Jægerkorpset og skulle være kompagnichef for 120 mand. Der var lige vedtaget sådan en ny militær straffelov, og jeg syntes jo, at den gamle, der havde virket de første 10 år, jeg var soldat, havde virket meget godt, men nu skulle man til at sætte sig ind i den nye. Det gjorde jeg, og den var jo udmærket, men nu skal vi lave den om, og det synes jeg der er god grund til.

Kl. 17.00

Inden jeg siger, hvorfor der er god grund til at lave den om og også lave en helt ny lov, en disciplinarlov, så kunne man måske ved at sidde og følge med i debatten – og hvis man ikke specielt er ekspert på området – lidt have fået indtrykket af, at når der både skal en straffelov og en disciplinarlov og en retsplejelov til, og vi har snakket så meget om tilrettevisninger og bøder, og hvad det nu hedder alt sammen, så må det da være, fordi det er noget, der bliver delt ud i hundredvis om dagen ude i det danske forsvar.

Jeg tror nok, at noget af det, der er stillede spørgsmål om, er, hvor meget det nu er, disse midler bliver brugt. Ud fra sidst jeg snakkede med nogle, der har lidt forstand på det, er det vist, sådan som jeg husker det, 3.000 eller 3.500

gange om året, man bruger en straf eller et disciplinarmiddel, og i langt de fleste tilfælde er det selvfølgelig i den lave ende, et disciplinarmiddel.

Og når man så tænker på, at vi har omkring 30.000 soldater godt og vel, så vil det altså sige, at man skal være soldat ca. 10 år, før man rent gennemsnitligt løber ind i noget, der typisk er et disciplinarmiddel, altså en ekstra vagt eller en lille bøde eller noget andet.

Det er selvfølgelig, fordi soldater, som de fleste andre mennesker her i dette land, er ordentlige og lovlydige mennesker, og når man endelig kommer til at træde ved siden af, så er det såmænd ikke altid planlagt, men fordi hvor der handles, der spildes. Jeg tror, de fleste en enkelt gang har oplevet, at de kom til at overtræde en eller anden lille bestemmelse, lad mig bare sige færdselsloven, så siger jeg ikke mere.

Men når jeg sagde, at det var godt, at vi nu fik lovændringen, så hænger det jo sammen med, at de eksisterende love er tilbage fra 1973, og det er i virkeligheden ret imponerende, at de har kunnet holde i så lang tid, for vi lever jo i en helt anden verden og med et helt andet forsvar og nogle helt nye opgaver. Og de fleste af dem, der var i forsvaret i 1973, er altså også skiftet ud, så derfor er der nok behov for, at vi laver noget, der passer til år 2004 og årene frem.

Hvis man tænker sig, at vi ikke havde ændret på retsplejeloven og straffeloven siden 1973, så tror jeg nok, at vi havde været i svære vanskeligheder. Så det gør vi, og det er godt.

Jeg synes også, det er godt, at de ændringer, vi nu foretager, bygger på et solidt fagligt grundlag, at man har nedsat en kommission, som har siddet ganske mange år og nu har barslet. I den har der i og for sig siddet folk, der har forstand på det, både juridiske eksperter og folk fra forsvaret lige fra generaler og ned til næsten yngste værnepligtige. Så der er altså et stort antal af de mennesker, der på den ene eller den anden måde har lod og aktier i det her eller har faglig forstand, som har været med til det, og udvalget er jo næsten på alle områder, ikke på alle, men på næsten alle områder nået til en meget bred enighed om, hvad de mener er rigtigt.

Det behøver jo ikke betyde, at vi i Folketinget eller forsvarsministeren skal rette sig efter det, men normalt skal der jo stærke argumenter til at sige: Vi gør lige nøjagtigt det modsatte af det, alle disse mennesker har tænkt i så mange år. Det har ministeren heller ikke gjort, og det er jeg da også godt tilfreds med, for jeg synes faktisk,